

Kiss Benedek

Egy meghívóra

Buda Ferenc 75. évére

*A sötétségből kiragyog homlokod,
hiúz szemeid mindent látnak a világosságból.
Látják a füvet, fát, a csírákat,
a magokból, spermákból magasba szökő
élet-láncolatot,
s hogy mennyit kell küzdeni minden élőknek,
hogy megmaradjon és virágozzék.
Öreg bölcs homloka, felsőteste és teremtő kezei
lángolnak a sötétség előterében,
s nézik a világ táborüzét,
aggódóan, hogy mindenki köré férjen,
s mindenkinek megadassék kenyere,
nyársra húzható szalonnája.
S szívében a csend, az ének és a tengermoraj
egyaránt megfér.*

Végleges próba-halott

*Székem még kint marad egy ideig,
nem ül belé senki.
S én elfelejtek élni ezalatt,
próbálok halott lenni.*

*Vagy már ez nem játék?
Hisz leheletem elfogyott?!
Nem tetszhalott leszek majd én,
hanem végleges próba-halott.*

*Annyiszor próbáltam már ezt az arcot,
de ideiglenes volt mindegyik.
Ez rám illik majd,
bőrömre forrova
le nem esik.
Székem kint marad még a folyosón
egy ideig.*

Így van jól

*Nem vágott földbe ez az ősz sem,
inkább fölemelt november.*

*Hahó – vidáman várom a telet,
s a sok hóembert, havas embert.*

*Nyihogjatok, őszi szelek,
betöretlen vadlovak!*

*Könnyű szívvel várom még,
ami visszamaradt.*

*Mert sok minden maradt vissza
abból, mit szerettem volna.*

*De ez maradjon kettőnk titka:
én és a Jóisten dolga.*

*Most csak az élet, az élet, az élet,
mit gyakran elmulasztottam.*

*De minden jól volt úgy, ahogy volt,
de minden, mi jön még, jól van.*